

2019

Lesoňák
INFORMACE PRO
OBČANY
prosinec 2019, číslo 1/2019

9. ročník

OBSAH

	Stránka
I. Slovo úvodem	3
II. Aktuality z Lesonic 2018	4
III. Slovo starosty	6
IV. Z činnosti Základní školy Lesonice 2019	8
V. Lesonická ochotnická sešlost v roce 2019	16
VI. Činnost JSDH Lesonice v roce 2019	18
VII. Pár řádků z lesonické kroniky	20
VIII. Nocování na zámku a další zážitkové aktivity	22
IX. Sportovní aktivity	25
X. Lesonická kapka krve	27
XI. Lesonické ochutnávky již posedmé	28
XII. Sokol – víc než tradice	31
XIII. Alois Švarc – lesonický Tyrš	39
XIV. Plán akcí na rok 2020	55

I. SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané,

rok se s rokem sešel a Vy se opět můžete začíst do stránek obecního „Lesoňáka“, tentokrát již v 9. vydání. V letošním roce se v naší obci udál rekordní počet akcí. Snažili jsme se je průřezově přiblížit s tím, že zaslouženou část věnujeme největší akci a to oslavě 100 let Sokola včetně článku o A. Švarcovi. Z hlediska zachycení autenticity jsme ani tentokrát fotografiemi nešetřili. Přejeme Vám příjemné počtení.

Zákonné informace, novinky, fotografie, včetně kompletních zápisů z jednání zastupitelstev jsou umístěny na našich webových stránkách <http://www.lesonicemk.cz/>

Rádi uvítáme Vaše náměty pro další číslo „Lesoňáka“.

Za redakci zpravodaje: **Ing. Michal Veleba, člen zastupitelstva obce.**

II. AKTUALITY Z LESONICE 2019

Zápisy ze zasedání zastupitelstva obce Lesonice 2019 (v bodech)

17. 1. 2019

- schválení dotace pro TJ Sokol Lesonice na podporu 100. výročí založení ve výši 100 tis. Kč
- projednání opravy topení v ZŠ
- podání žádosti o dotaci na dětské hřiště
- schválení členů školské rady

26. 2. 2019

- schválení účetní závěrky obce Lesonice a ZŠ Lesonice
- hospodářský výsledek v ZŠ Lesonice
- schválení inventarizační zprávy
- podání dotace na modernizaci zásahového vozidla JSDH Lesonice
- výběrové řízení na vypracování dokumentace k rekonstrukci vodovodu obce Lesonice
- dotace z JMK z programu rozvoje venkova, naučná stezka, informace z Energoregionu 2020

11. 4. 2019

- návrh závěrečného účtu obce Lesonice
- prodej obecního majetku - těžba dřeva
- soudní spor s SPU o pozemky a budovy Dvora
- kulturní a společenské akce na rok 2019
- schválení pořízení propagačních předmětů ke 100. výročí TJ Sokol ve výši 50 tis. Kč

16. 5. 2019

- závěrečný účet obce Lesonice za rok 2018
- soudní spor s SPU – informace
- prodej kalamitního dřeva
- žádosti občanů
- starosta informoval o činnostech v obecním lese

6. 6. 2019

- schválení smlouvy o dotaci s JMK na modernizaci zásahového vozidla JSDH Lesonice
- dohoda o provedení práce
- výběrové řízení na projekt rekonstr. vodovodu ke staveb. řízení – vítěz firma DUIS za 119 184,-

29. 7. 2019

- schválení závěrečného účtu VAK Třebíč
- výběrové řízení na dodavatele výstavby nového dětského hřiště – firma Hřiště 8D
- provoz koupaliště a schválení vstupného
dospělí – 30,- / děti 6-15 let – 10,- / děti do 6 let zdarma
- schválení hodů 2019 a hodové zábavy
- poskytnutí účelového finančního příspěvku na sociální službu v M.K. ve výši 4 500,-
- informace o pořízení nástavby na vozidlo JSDH Lesonice
- schválení ceníku za pronájem víceúčelového hřiště:
cizí za celodenní akci - 2000,-/ místní – 700,-/ sazba za 2hod. 50,-
- informace o jednání s hejtmanem JMK Bohumilem Šimkem o investicích v obci Lesonice

26. 9. 2019

- předání investorství akce „Odkanalizování obce Lesonice“ na VAK Třebíč
- sestavení obecně závazných vyhlášek obce Lesonice – odpady a poplatky ze psů
- zaměření obecní budovy ZŠ
- informace o podání žádosti o dotaci na „Vodní dílo“
- projednání přípravy na „Lesonickou ochutnávku“

7. 11. 2019

- návrh rozpočtu obce Lesonice na rok 2019
- návrh střednědobého výhledu obce Lesonice na 2020 - 2022
- schválení obecně závazných vyhlášek o odpadech- zůstává **poplatek 450,- za osobu** a poplatku ze psů - **za psa 100,-**
- jednání na mikroregionu moravskokrumlovsko o řešení parkování na žel. stanici ČD Rakšice
- Tříkrálová sbírka – vedoucí skupiny Ing. Michal Veleba
- odepsání nedobytné pohledávky
- diskuse - věcné břemeno, těžba dřeva, kanalizace, veřejné hřiště, Vodní dílo

2. 12. 2019

- schválení rozpočtu obce Lesonice na 2020 – vyrovnaný rozpočet – **4 315 400,-**
- schválení střednědobého výhledu obce Lesonice na 2020 - 2022
- plán inventur

- smlouva s JMK o poskytnutí mimořádné dotace ve výši 160 tis. na projekt rekonstrukce vodovodu Lesonice
- žádosti občanů o těžbu dřeva
- záměr o prodeji obecního majetku
- strategie péče o obecní lesy
- dohoda o provedení práce

III. SLOVO STAROSTY

Vážení občané,

jsem rád, že můžeme společně zavzpomínat nad uplynulým rokem 2019.

Oslava 100. výročí založení TJ Sokol Lesonice - 15. 6. 2019

Přípravy byly započaty již vloni. Vše zahájilo tematické otevření doškové chalupy v květnu v Petrovicích. Obě obce se společně zapojily do připomenutí významu sokolství a ducha jednoty. Dlouhé přípravy vyvrcholily 15. 6. 2019 v odpoledních hodinách. Vystoupilo ke stu účinkujících a o dobrou pohodu a jídlo se postaral zbytek ochotných občanů. Zapojila se celá obec.

Tato oslava splnila myšlenku společného souznění ducha a těla. Vystoupení cvičenců mělo vysokou úroveň. Dlouhá příprava přinesla ovoce. Celý program byl sestaven a realizován dle našich možností. Vše se vydařilo. Každý cvičenec odcházel naplněný pocitem dobře odvedeného výkonu. Nešlo o dokonalost, ale o společně strávený čas spojený s oslavou sokolství a života lidí na vesnici. Návštěvníci zažili živou ukázkou kulturního a společenského života v Lesonicích. Vystoupení divadelníků z LOS Lesonice připomnělo počátky založení TJ Sokol Lesonice.

Vzorně připravená výstava historie Sokola dala nahlédnout do příkladné činnosti našich občanů. Ani naše chuťové smysly nezůstaly bez pohlázení. Osvědčená kuchařská parta kolem L. Havelky a Dany nás zásobovala lahodným pohoštěním. V sále probíhala profesionálně připravená a řízená ochutnávka vín od místních vinařů.

Vážené sokolky, sokolové a občané Lesonic a Petrovic. Máme být na co hrdí. Podařila se nám společnými silami připravit oslava nejen 100. výročí založení TJ Sokol Lesonice, ale hlavně to byla oslava současného kulturně společenského života v Lesonicích.

Zvláštní poděkování bych chtěl vyslovit starostovi TJ Sokol Lesonice **Ing. Jaroslavu Pavlů.**

Kanalizace

Příprava vybudování kanalizace v letošním roce velmi pokročila. Byla připravena projektová dokumentace na kanalizaci k územnímu řízení, která byla schválena s účinností. Dokumentace na rekonstrukci vodovodu je dovedena do fáze územního řízení s podáním na schválení na stavební povolení.

V říjnu byla podána žádost na VAK Třebíč o převzetí investorství na kanalizaci. Ta byla úspěšně schválena a VAK obratem požádal MŽP o dotaci. Výše dotace je dle ekvivalentu na obyvatele obce. Rekonstrukce vodovodu bude probíhat souběžně s kanalizací, ale obec jako vlastník vodovodu, musí připravit dokumentaci v celém rozsahu včetně st. povolení. Další postup bude stanoven na základě jednání s VAK Třebíč.

Dle předběžného plánu bude do léta 2020 probíhat technická připravenost akce s řešením financování a proběhnou výběrová řízení. Obec Lesonice bude přizvána k výběrovým řízením a budeme požadovat vlastní stavební dozor.

Samotná realizace stavby kanalizace a rekonstrukce vodovodu je naplánovaná na začátek roku 2021.

Jsem rád, že přípravné projekční práce probíhají v souladu s harmonogramem a VAK Třebíč dodržel příslib převzetí investorství.

I v letošním roce jsme požádali o mimořádnou dotaci z rozpočtu **Jihomoravského kraje ve výši 160 000,-Kč** na projektovou dokumentaci ke stavebnímu povolení na rekonstrukci vodovodu. **V osobě hejtmána Jihomoravského kraje pana Bohumila Šimka máme velkou podporu. Za kterou mu patří velké poděkování.**

Život v obci

V roce 2019 proběhlo mnoho akcí. Chtěl bych velmi poděkovat všem organizátorům.

Investují svůj volný čas pro nás a dávají nám dobrou náladu. Rok nám zahájil velmi vydařený hasičský ples. V jarních měsících proběhla akce na úklid okolí obce. Divadelníci z LOS Lesonice nám vystříhli nezapomenutelný divadelní zážitek. Probíhaly výšlapy do okolních obcí. Vysazovaly se listnaté a ovocné stromy. Děti ze ZŠ Lesonice zahráli nádherně pohádky. Ondra Čapek učil nové malé rybáře lovit ryby. Na koupališti nás navštívili potápěči.

Během léta na novém víceúčelovém hřišti proběhlo mnoho sportovních klání v tenise smíšených dvojic, malé kopané a nohejbalu. Vydařily se tradiční hody. V chladném listopadovém počasí jsme se zahřáli u cimbálu a ochutnali místní letošní úrodu vín. Zajedli jsme to velmi dobrými pomazánkami. Pod vánočním stromem jsme s dětmi mohli přivítat pokojný vánoční čas.

Není toho málo, co se dá v Lesonicích za jeden rok zažít. Nezapomeňte být vždy u toho.

Přeji všem do nového roku hodně zdraví, osobní pohody a ať se Vám v Lesonicích dobře žije.

*S přáním všeho dobrého Pavel Herman,
starosta obce Lesonice*

IV. Z ČINNOSTI ZŠ LESONIC

Školní rok 2018/2019 utekl jako voda a tak nezbyvá, než zavzpomínat na to nejdůležitější, co nás v závěru roku potkalo.

Projekt hudební nástroje

V rámci hudební výchovy jsme na jaře tohoto roku zahájili dlouhodobý projekt, jehož cílem bylo seznámit děti s některými

hudebními nástroji a zvýšit tak u nich zájem o hru na nástroje. Žáci tvořili plakáty hudebních nástrojů, vyráběli vlastní hudební nástroje (chřestidla, dešťovou hůl) a účastnili se besedy s muzikanty.

Na svoje hudební nástroje zahráli Štěpánka Grunová (housle a violoncello), Iva Závěšná (saxofon), Ondřej Závěška (španělská harmonika a klavír) a Jan Vaníček (st. klavír). Čímto jim ještě jednou děkujeme za spolupráci pro žáky naší školy.

Jarní dílničky a pletení pomlázky

Aby rodičům opravdu nic nechybělo, připravily děti v pracovních činnostech občerstvení – skořicové sušenky a banánky v čokoládě. K jaru též patří tradice pletení pomlázky. Tu si mohl každý uplést díky zručnosti pana Tomáše Bašty. Připravil pro nás nejen materiál, ale i ochotně a trpělivě při pletení všem pomáhal.

Den ve škole s předškoláky

Stalo se již zvykem, že naši budoucí předškoláci zažívají před nástupem do školy jeden opravdový den ve škole. Letos nás navštívili dva

K příležitosti Svátku matek jsme jedno květnové odpoledne připravili pro děti a jejich rodiče tvoření. Děti se svými rodinnými příslušníky vyráběly dekorativní vázy, dózy a lahve. Naučily se, že ne všechny věci, které již ztratily svůj smysl, musíme vyhazovat do „popelnice“.

předškoláci – Tiborek a Anetka. Dopoledne plnili různé úkoly na interaktivní tabuli, ale také v lavici s pomocí starších spolužáků. Ve školní jídelně se s námi společně naobědvali, a pak si ještě pohráli na školní zahradě a ve školní družině.

Výlet do Jihlavy

„V pondělí 3. 6. 2019 jsme jeli na výlet do Jihlavy-do ZOO a do podzemí. Když jsme přijeli do ZOO, tak jsme si dali svačinu. Potom jsme šli po ZOO,

viděli jsme hodně zvířat. Moc se mi tam líbily zebry a žirafy. Pak jsme šli na náměstí a taky do restaurace. V restauraci jsme měli vývar s nudlemi a smažený řízek s bramborami. Oběd mi moc chutnal. Vyrázili jsme do podzemí, kde jsme se trochu báli. Byla nám také trochu zima, ale to nevadilo, protože zážitek v podzemí stál za to. Moc se mi v Jihlavě líbilo a chtěla bych se tam někdy vrátit.“

Lucie Velebová, 4.ročník

Výšlap do Petrovic, spaní ve škole a závěr roku

Poslední týden před prázdninami se nesl ve znamení pilného nácvičku na divadelní představení, kterým se již pravidelně za přítomnosti veřejnosti loučíme se školním rokem. Našel se však i čas na výlety a zábavu. Navštívili jsme Mini ZOO u Daňhelů a doškovou chaloupku, kde byl připraven program ke stému výročí naší republiky. Ještě týž večer měly děti možnost strávit noc ve škole.

Užily si spoustu zábavy při vodních hrátkách s vodními balonky, pochutnaly si na výborné večeři formou rautu a trošku se i bály při noční stezce odvahy. Pomyslnou bránu za školním rokem jsme všichni společně uzavřeli divadelním představením pro veřejnost a slavnostním pasováním páťáků. Tentokrát mohli diváci shlédnout pohádky O chytré princeznce, Začarovaný les a Obušku, z pytle ven, které měly opět velký úspěch.

Děti se dočkaly vytoužených prázdnin a prožily letní měsíce plné radovánek a zaslouženého odpočinku.

Školní rok 2019/2020

V novém školním roce navštěvuje naši školu opět 24 žáků z Lesonic a Petrovic, kteří se učí ve dvou třídách. První den žáky slavnostně přivítali a zároveň jim předali drobné dárky starostové obou obcí – paní starostka Závašková a pan starosta Herman. I letos všechny žáky čeká široká nabídka zájmových kroužků a aktivit, které pro ně připravují naše paní učitelky zdarma.

Druhým rokem jsme aktivně zapojeni do projektu města Moravského Krumlova „Místní akční plán rozvoje vzdělávání regionu moravskokrumlovsko II“, jehož prostřednictvím čerpáme dotace na další aktivity (např. 3000,-Kč na dílničky pro rodiče a 5000,-Kč na vybrané učební pomůcky). Dále se nám daří získat finanční prostředky na dopravu na plavecký výcvik pro všechny žáky a zdarma odebíráme mléčné výrobky a ovoce z projektu „Ovoce a mléko do škol“.

Avšak také žáci přispívají tvůrčí činností na nákup nových hraček a pomůcek. Z výtěžku školního divadelního představení a prodeje výrobků na vánočních a velikonočních jarmarcích jsme dle přání dětí zakoupili nejen stolní hry a hračky do školní družiny, ale i vzdělávací materiály k zábavnému učení, sportovní náčiní a tenisové rakety.

Velkou radost měly z přenosného hudebního multiboxu „Party speaker“, který využívají na taneční a pohybové aktivity venku. Na podporu ochrany životního prostředí již desátým rokem organizujeme pro školu i pro širokou veřejnost sběrové aktivity v rámci programu „Recyklohraní.“ K tomuto programu navíc sbíráme další odpadové materiály pro dobročinné účely.

Podzimní akce školy

Během celého školního roku realizujeme v rámci výuky malé poznávací výlety a exkurze. Letos byl jedním z prvních výlet do Miroslavi.

Žáci 3. – 5. ročníku se zúčastnili výuky na dopravním hřišti a jejich mladší spolužáci navštívili miroslavský zámek.

V rámci preventivního výchovného programu Hasík navštívili naši školu hasiči z JSDH Moravský Krumlov – Rakšice. Děti se dozvěděly, co všechno práce hasičů obnáší, jak se mají chovat v určitých situacích, např. co dělat, když začne hořet oblečení.

Netradiční návštěvou, která nás seznámila se světem nevidomých, byla starší sestra naší nové žákyně slečna Denisa. Přivedla s sebou svého věrného průvodce – labradorku Glisu. Spolu nám ukázaly, jak se žije „po tmě.“ Předvedla nám, jaké nástrahy přináší těmto lidem každý všední den a jak se s nimi vyrovnává.

A to ještě dokáže přinášet se svou fenkou Glisou radost opuštěným babičkám a dědečkům v domovech důchodců, kde je její přítulná fenka vítaným společníkem.

Ani my jsme letos na naše babičky a dědečky nezapomněli a opět jsme s nimi v naší škole strávili příjemné dopoledne. Jako vždy jsme pro ně připravili krátký program, malé občerstvení a každý si odnesl malý dárek.

Adventní přípravy

Blížící se advent je opět ve znamení příprav na setkání pod vánočním stromem, které již tradičně doprovází školní vánoční jarmark. Děti společně s učitelkami s nadšením vymýšlí a tvoří drobné vánoční dekorace a dárky, které pod vánočním stromem přispějí k nevšední atmosféře.

Přejeme všem krásné prožití vánočních svátků a šťastné vykročení do nového roku 2020.

Kolektiv učitelek ZŠ Lesonice

V. LESONICKÁ OCHOTNICKÁ SEŠLOST V ROCE 2019

Vánoční čas je nejenom časem zastavení, ale i časem ohlédnutí se za uplynulým rokem. Opona spadla po posledním představení a každý z nás se rozloučil se svou rolí. V tomto roce jsme dali přednost mladé divadelní generaci a tito si vybrali hru francouzského autora Chlap na zabití. Oříškem byla náročná scéna, která měla představovat dva sousedící hotelové pokoje s funkčními okny. S úspěchem se tohoto úkolu zhostil Rudolf Pazourek, který scénu navrhl.

V této souvislosti chceme poděkovat všem, kteří se na její výrobě podíleli. K zajištění úspěchu představení jsme pro nahrávku rozhlasové relace oslovili známého moderátora Českého rozhlasu 2 Jana Kovaříka. Nikdo z nás se s ním osobně nezná, prostě jsme jen zavolali do rozhlasu a řekli mu něco o našem souboru i o naší obci. Po vyslechnutí naší prosby řekl, že podobným bláznům fandí a k nahrané sekvenci přidal i svůj pozdrav, který jsme s jeho souhlasem před začátkem představení ze záznamu pouštěli.

Sami nedokážeme posoudit kvalitu jednotlivých představení, ale váš zájem nám mnohé napoví. Na své domovské scéně jsme odehráli 9 představení, které shlédlo 1 447 diváků. Mimo to jsme s touto divadelní hrou zavítali do Rybníků, Hostěradic, Brna-Obřan a Plavče. V Plavči se obec Lesonice zvláště významně prezentovala, a to nejenom divadelním představením, ale i cvičením mužů u příležitosti 100. let Sokola v Plavči. Stejně slavné výročí se slavilo i u nás a rovněž náš divadelní soubor se na těchto oslavách podílel, a to nejenom poetickou divadelní kavárnou, ale i dramatickým pásmem, které bylo poctou všem zakládajícím členům Sokola v Lesonicích.

Ale zpět k divadelní sezóně. V letošním představení předvedl Pepa Bogner svou fenomenální paměť v textově náročné roli, Jindřich Vaníček zase svůj komediální talent a oba na jevišti ukázali své nadání. V tom jim zdatně sekundovali ostatní ve vedlejších rolích, do kterých jsme angažovali tři nováčky a ti zvládli svou divadelní premiéru na výbornou. V divadle není malých rolí. I ta nejmenší odfláknutá role může pokazit celkový dojem.

Z výtěžku dobrovolného vstupného jsme v první řadě uhradili autorská práva společnosti Dilia, a to více než 16 000 Kč. Dále jsme dokoupili 30 čalouněných židlí (celkový počet je již 130), osvětlovací LED techniku a přispěli jsme na oslavy 100 let Sokola v Lesonicích.

Ok každém našem představení vedeme statistiku, a to již od roku 2007. Její údaje jsou obsahem divadelní kroniky, ale o jedno číslo se s Vámi přece jen podělíme. Od roku 2007 naše představení v lesonické sokolovně shlédlo neuvěřitelných 11 923 diváků. Pravdou je, že někteří věrní diváci chodí na každou reprízu a v této souvislosti chceme za podporu poděkovat členovi našeho souboru panu Liboru Fialovi. Přejeme mu pevnou vůli a nesmírně rádi ho přivítáme v příštím roce na premiéře nové divadelní hry. Můžeme prozradit, že se bude jednat o volné pokračování loňské hry Zabijačka, kterou jsme upravili podle předlohy autorky Jitky Pavlicové z Hroznové Lhoty.

Děkujeme Vám všem za diváckou přízeň, která je pro nás inspirativní i zavazující a děkujeme všem, kteří se na činnosti našeho divadelního souboru v zázemí podílí. Přejeme pokojné prožití konce roku a v roce novém vše dobré.

Bc. Lenka Vaníčková, za **S**

VI. ČINNOST JSDH LESONICE V ROCE 2019

Jak je již tradicí, náš hasičský rok začíná Hasičským plesem, který se konal 26.1.2019 a byl to již jedenáctý ročník. Ples byl velice vydařený s bohatou tombolou a skupinou STONE, která je zárukou dobré hudby a zábavy. V této vzpomínce bych chtěl poděkovat všem, kteří, jakkoliv přispěli a pomohli s organizací této krásné akce a všem, kteří se na ni přišli pobavit.

Nadaci Krtek, která putuje se skupinou STONE, bylo přispěno přímo na ples a dále výtěžkem z prodeje kalendáře místních hasiček.

Duben byl měsícem prvních tréninků na hasičské soutěže.

V květnu jsme se zúčastnili závodů v Bohuticích, které se konaly 11.5. k výročí založení 120 let SDH Bohutice, muži 3. místo, ženy 2. místo.

Další soutěž byla okrsková v Rybníkách, která přinesla mužům 1. místo a konala se 18.5.

Poslední soutěží byla liga v Jezeřanech 25.5., kde se ve veliké konkurenci nepodařilo získat umístění na bedně vítězů.

Červen se nesl v duchu dvou zásahů. Prvním byl požár trávy za garážemi a to 25.6., druhým zásahem byla likvidace ulomené větve v parku u bývalé váhy, kdy část stromu spadla na auto, naštěstí se to obešlo beze škod, tento výjezd byl 27.6.

3. **července** proběhlo v Čermákovcích námětové cvičení na dálkovou dopravu vody (asi 660metrů s převýšením 50 metrů), kdy se voda čerpala

z řeky a dopravovala do obce k hasičské zbrojnici na kontejner s bioodpadem.

I přes neúčast některého sboru okrsku se zásah podařil a byl přínosnou zkušeností pro všechny členy sborů.

28. července naše jednotka likvidovala ulomenou větev ořechu po bouřce v parku u školy.

V **září** proběhla montáž zahrádky s úložným prostorem pro savice na zásahové vozidlo Ford Transit. Tato úprava byla financována z dotace JMK a obce Lesonice.

9. října byla naše jednotka povolána k požáru komína v obci Lesonice.

26. října jsme uspořádali sběr starého železa a proběhla údržba a zazimování techniky.

7. prosince proběhla výroční schůze SDH Lesonice.

Závěrem tohoto článku bych chtěl poděkovat starostovi obce p. Pavlu Hermanovi a zastupitelstvu obce za podporu našeho sboru a popřát všem občanům obce krásný a úspěšný rok 2020 plný pohody, lásky a vzájemného porozumění.

Za SDH Lesonice Bc. Marek Štros

VII. PÁR ŘÁDKŮ Z LESONICKÉ KRONIKY

Lesonice v době předhistorické

Již v létech minulého století nacházelo se mnoho prehistorických nálezů v Lesonicích. Blízký Leskoun (Lesoň, Lysoň), vrch to celému okolí dominující, byl v dávných dobách jediným obranným útočištěm a v případě vpádu nepřátel, lid z dalekého okolí, nalézal zde ochranu svého života a majetku.

Jako hradisko útočištné (refugium) byl také silně opevněn. Vrchol kopce je obklíčen náspem. Na stranu jihovýchodní je kratší val třetí. Čtvrtý, nejspodnější násyp, počíná na straně jihovýchodní, objímá násypy vnitřní a končí na severu, na srázném svahu.

Založení tohoto hradiska, dle učiněných zde nálezů, klade se do roku 1.800 až 1.500 před naším letopočtem. Je to v době bronzové, kultuře unětické. Lesonice, takřka ve stínu Lesoně, byly v této době skoro podhradím, tohoto hradiska. Osídlení lesonického prostoru je, dle početných nálezů, však mnohem starší.

V mladší době kamenné – neolitiku (4.000 – 2.000 let před naším letopočtem), již sídlil člověk v prostoru Lesonic, který se zabývá zemědělstvím a pastevectvím. Dokazují to četné nálezy kamenných motyk a kopytových klínů, k rozorávání země používané. Jeho tábor volil místo u vody v Močidlech, pod Špidlákem. Obydlí byly mělké, mísovité, do země prohloubené jámy kulatého průměru, v kruhu do země zaražené koly, opletené proutím a hlínou omazané. Zastřešené byly trávou a rákosím. Tento omaz promísený plevami a obtisky větví, velmi často nalézáme, byla-li tato ohněm zničena ve zborceném sídlišti, v malých jamkách pod humusovitou vrstvou znatelné. Při bedlivém a pravidelném průzkumu sídliště nalezu se staré plodiny, které byly pěstovány, a to zuhelnatělé proso, ječmen nebo pšenice.

Inventář v této době kamenné, jak sám název říká, pozůstával z čepele pazourků neb křemene, pracně z jádra odštěpených, kamenných klínů a palic, mnohdy provrtaných, uměle přibroušených, z kostí vybroušené dýky, šídla, jehlice a různé jiné nástroje pro domácnost.

Nádobí podle přírodních vzorů, ve formě kulovité byly zdobeny rytým páskem, meandrem, linkou, nehtovým vrypem, někdy plasticky vytaženém, někdy s pupíky ve formě zobáků, rohů, nebo lidské nožky, v páru i jednotlivě, ojedinele objeví se i schematizovaná lidská podoba a to velmi vzácně. Průvodním znakem této kultury jsou kulovité nebo džbánů se podobající nádoby, putny zvané, které mají na jedné straně ve

dvou řadách pod sebou, provrtané zobákovité výčnělky a na druhé straně po jednom kuse těchto výčnělek a sloužily patrně ku nošení vody a mléka.

Tento člověk, žijící v poměrech naprostého primitiva, má také svůj náboženský kult. Dokazují to nalezené úlomky sošek z hlíny, znázorňující postavu ženy s propracovanými detaily materiálními, kdežto rukám a hlavě nevěnuje se pozornost a vystupují jen náznakově. Je to kult matky roditelky, pod vedením matriarchálním.

Ritus pohřební, byl již ustálen. Své mrtvé ukládal ve skrčené poloze na levém boku, na milodarech na dalekou cestu do neznáma. Přidává zbraně, nástroje a nádoby, vše co zemřelý za svého života používal.

V době 2.000 let před naším letopočtem, přichází z jihu nový lid do lesonického kraje. Jsou to tak zvaní lukostřelci. Dle jeho typické keramiky, pohárů ve formě zvonců, je jmenován kulturou zvoncových pohárů. Pravděpodobně se zde dlouhou dobu nezdržel. Nalézající se pouze fragmenty (střepey) těchto pohárů, velké umělecké úrovně, červeně lakované, vrypané ornamentem s bílou výplní zdobené. Sídliště tohoto lidu není již v Močidlech, ale nachází se v trojúhelníku silnice, ohraničené polní cestou od serpentin dolů. V tomto území také všechny kultury následující volí své sídliště. Kolem roku 2.000 až 1.000 před n. letop. (doba bronzová, nejstarší doba únětická) vyznačuje se hlavně pohřbíváním skrčenců. Snad ze strachu své mrtvé pevně svazovali do kozelce, aby je nebožtíci nechodili strašit. Tato kultura pravděpodobně Lesonicemi jen prochází. Usuzuje se z toho, že zde byl nalezen jen depot (sklad) bronzových hřiven. Tyto bronzové kruhy tvořily surovinu, ze které se odlévaly zbraně a šperky.

Střední doba bronzová, tak zvaná kultura mohylová, obsadila lesonický kraj kolem roku 1.500 – 1.000 let před. n. letop. Pohřební ritus v první době pobytu je ukládání zemřelého s přílohou zbraní a nádob denní potřeby, pod naspanou, někdy i kameny věncovitě obloženou mohylu. V pozdější době na sklonku doby bronzové se k nám šířil ze severu velmi početný lid zemědělský, lid popelnicových polí, tak zvaná kultura lužickoslezská. Okresní muzeum v Mor. Krumlově vlastní velkou zásobnici těchto nálezů z Lesonic.

(vypsáno z lesonické kroniky)

Bc. Lenka Vaničková, kronikářka

XIII.. NOCOVÁNÍ NA ZÁMKU A DALŠÍ ZÁŽITKOVÉ AKTIVITY

Nocování na zámku

Konec června 2019 patřil našim dětem. Ke dni dětí jsme pro ně připravili netradiční pobyt a hry na zámku v Miroslavských Knínících. V odpoledních hodinách se sešlo množství dětí, dospělých i zájemců o nocování na zámku se strašidelnou stezkou kolem hřbitova.

Již na srazu se děti rozdělily do dvou skupin. První vyrazila dříve, aby mohla ukrýt dopisy s úkoly a v cíli se schovat. Díky mobilní aplikaci byla kontrola druhé skupiny jednodušší. V cíli chvíli trvalo, než byli objeveni všichni členové první skupiny. Jakmile byli všichni pohromadě, mohli tak společně hledat ukrytý poklad podle indicií a rozdělit se podle královského dělení.

Po malém občerstvení si děti zahrály společnou běhací a skládací hru a zchladily se v koupališti. Koupel si užívali i dospělí a určitě si zařídili

jako děti. K večeri si všichni pochutnali na grilovaných špekáčcích a výborných zákuscích.

Jakmile nastala tma a děti už se dodívaly na film, vydaly se na stezku odvahy, kde na ně čekal velký černý pes a při běhací hře děti hledaly ztracená zvířata podle obrázků, která všechna našly. Na konci cesty se všichni bez rozdílu podepsali u hřbitovní zdi na kouzelný pergamen. Pak už jsme dětem popřáli dobrou noc a my dospělí jsme mohli u ohně vyprávět strašidelné historky.

Ráno všechny děti zahájili rozzcívkou a výbornou snídaní v trávě. Vzhledem k tomu, že jsme měli velké množství zavazadel, zvolili jsme odjezd auty. Rozzářené oči dětí a nadšení dospělých nás vedlo k tomu, že akci „Nocování na zámku“ budeme opakovat.

Tradiční výlet do termálních lázní

V sobotu 2.11. 2019 dorazil opět do naší obce „Bububus“. Na koupání do termálních vyrazilo letos méně zájemců, ale o to víc jsme si užili krásné počasí a léčivé termální prameny. Změnou oproti minulým letům byla Dunajská Streda. Dobrá nálada vydržela všem účastníkům zájezdu až do večerního návratu domů. Po novém roce si můžeme léčivé koupání zopakovat.

Silvestrovský výšlap

Poslední den roku 2018 jsme se rozhodli, že dopoledne strávíme pobyt na čerstvém vzduchu a v příjemném prostředí zámku v Miroslavských Knínicích.

U školy se nás sešla pěkná skupina dospělých i dětí. Vydali jsme se směrem k lesu, přes skály. První zastavení jsme uskutečnili v doubravě s krásnou vyhlídkou na stráně i les. Další zastavení muselo následovat U hájenky, kde jsme se kochali pohledem na Pálavské kopce zalité sluncem. Cestou od hájenky jsme sešli do vesnice a následně na zámek, kde pro nás občerstvení v podobě výborného guláše připravil Petr Lichovník.

Po obědě nás zámek provedl Petr Příkazký a přidal nezapomenutelný výklad o historii zámku. Cesta zpátky do Lesonic utekla velice rychle, protože pro nejmladší účastníky byla připravena královská kárka s pohonem tatíneků.

IX. SPORTOVNÍ AKTIVITY

Kroužek mažoretkek

Vloni poprvé jsme otevřeli kroužek pro zájemce o tancování a skupinové sestavy – mažoretky. Nápad na cvičení mažoretkek se zrodil při sestavování plánu k 100. výročí založení Sokola v Lesonicích. A co vlastně víme o mažoretkách? **Mažoretky** jsou dnes zcela plnohodnotným odvětvím sportu. Základní definice by mohla znít: Tanečnice, jejichž choreografie je založená především na barvitě práci s náčiním baton (hůlkou). Lidé si je však stále spojují pouze s dechovou hudbou, barevnými uniformami a strohým pochodováním. Kromě pochodování, správného držení těla a točení batonem tančíme polku, valčík a další druhy tanců. Zájem děvčat je velký, tančí s radostí a nadšením. První oficiální vystoupení měla děvčata u příležitosti stého výročí založení Sokolské organizace v obci. Poděkování patří paní Břínkové, která ušila kostýmy, paní Klimové a Katce Vávrové za útesy a Žanetě Fialové za kosmetické služby.

Činnost kroužku pokračuje i letos a na další vystoupení se můžeme těšit v zimě.

Mgr. Simona Houdková

1. Ročník tenisového turnaje smíšených dvojic

V soboru 17. srpna 2019 se na multifunkčním sportovním hřišti za lesnickou základní školou konal první ročník tenisového turnaje smíšených dvojic.

Turnaje se účastnilo celkem 8 párů, regulérnost turnaje hlídalo „jestřábí oko“ rozhodčího pana Marka Vespalce.

Počasí se vydařilo na výbornou, diváků spousta, občerstvení na jedničku. Výkony hráčů naznačují, že by se i v Lesonicích mohla začít formovat základna tenisových příznivců a že rozhodnutí vybudovat multifunkční hřiště bylo tím správným krokem ke sportovnímu vyžití nejen žáků místní základní školy, ale i obyvatel naší obce.

Výsledky turnaje:

1. místo: Gabriela Velebová, Milan Zedník st.

2. místo: Draha a Radek Šibralovi

3. místo: Kateřina Velebová, Pavel Herman

Lesokop

Dne 28.7.2019 se za krásného letního slunečného počasí uskutečnil první ročník fotbalového turnaje Lesokop. Jednalo se o amatérský turnaj, jehož účelem bylo prohloubení a udržování dobrých mezivesnických vztahů. Zúčastnilo se celkově 5 mužstev (Vémyslice, Rakšice, Lesonice, Miroslavské Knínice a Horní Dunajovice).

Velký počet domácích i přespolečných diváků byli svědky mnoha nádherných sportovních momentů. K radosti především domácích fanoušků se po heroickém výkonu umístil na třetím místě domácí lesonický tým.

Celkové umístění:

1. místo - Vémyslice

2. místo - Rakšice

3. místo - Lesonice

4. místo - Horní Dunajovice

5. místo - Miroslavské Knínice

Vítězný tým z Vémyslic si odvezl za první místo bečku piva, dobrý pocit z vítězství a název Vládce mikroregionu.

Na závěr bych zmínil, že během celé akce se nikdo nezranil a všichni byli spokojeni.

Všem děkujeme za podporu a příští rok budeme věřit v ještě lepší umístění domácího týmu.

Sportu zdar a fotbalu zvlášť 😊

X. LESONICKÁ KAPKA KRVE

Dobrovolné dárcovství krve chce malou kapku odvahy a hlavně ochotu udělat dobrý skutek pro druhé. S prvotní myšlenkou přišel pan Havelka a jak už to tak bývá, spousta nápadů vzniká u piva či sklenky vína. Tato idea mě natolik nadchla, že jsme během několika dnů vytvořili plakát se základními informacemi a začali s přesvědčováním místních obyvatel.

Středa 9. října byl „Den D“. Nakonec se sešlo 10 statečných (většinou prvodárců), kteří se hned ráno vydali na cestu do znojenské nemocnice. Zde jsme vyplnili dotazník, podrobili se kontrolnímu odběru krve, změření tlaku a vyšetření. Pokud bylo vše v pořádku, mohlo se přistoupit k samotnému odběru. Píchnutí jehlou nebylo vůbec cítit a

darování 450 ml krve proběhlo poměrně rychle. Nakonec dostanete svačinku a „omluvenku“ pro zaměstnavatele.

Odměnou je ale především vědomí dobrého skutku a toho, že někomu pomůžete. Nezbyvá než poděkovat všem zúčastněným a především panu Havelkovi za prvotní impulz. Věřím, že tato akce nebyla první a zároveň poslední, ale že příště se nás sejde ještě více!

Matyáš Hošek

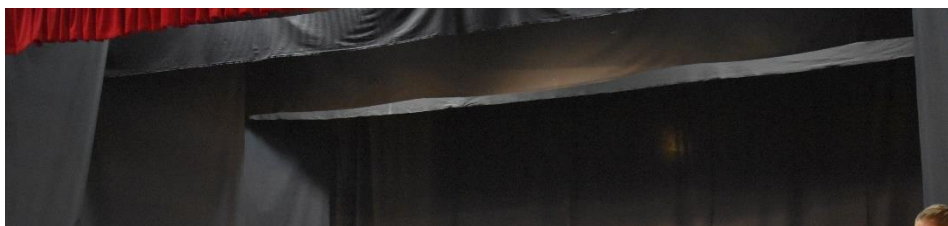

dárci krve

XI. LESONICKÉ OCHUTNÁVKY JIŽ POSEDMÉ

Dne 23. listopadu 2019 proběhl v místní Sokolovně již 7. ročník Lesonických ochutnávek. K ochutnání bylo dodáno úctyhodných 47 vzorků domácích pomazánek, k tomu všemu dobré víno z distribuce vinařství Hanzel Miroslavské Knínice a od místních vinařů, vše za zvuku výborné cimbálky a kulturního vystoupení dětí z lesonické školy.

Je vidět, že pořádání této akce v Lesonicích získalo na popularitě, sokolovna „praskala ve švech“ a tradičně zůstaly pouze prázdné stoly. Co více si přát, prostě předadventní akce jak má být.

XII. SOKOL – VÍČ NEŽ TRADICE

V sobotu 15. června 2019 proběhly v Lesonicích u Moravského Krumlova oslavy 100 let od založení tělocvičné jednoty Sokol. Připraven byl zajímavý a pestrý sokolský program, do kterého se zapojily všechny generace, od těch nejmenších až po cvičence z řad seniorů. Zajištěno bylo skvělé občerstvení a další doprovodné akce až do pozdních nočních hodin. Hodnocení necháme jiným, ale za sebe chci říct, že v nás organizátorech zůstal dobrý pocit. Pocit z toho, že jsme nejenom důstojně uctili ty, kteří myšlenku odkazu Dr. Tyrše v naší obci probudili k životu, ale také jsme ukázali veřejnosti, že Sokol není jen tradice.

Poděkování patří nejenom všem členům Sokola z Lesonic, Petrovic a starostům těchto obcí, ale také všem občanům, kteří svou pomocí přispěli k důstojnému připomenutí tohoto významného výročí. Všem předcházely dlouhé několikaměsíční přípravy, nácviky jednotlivých vystoupení a zpracovávání programu. Prožili jsme v tom čase společně nádherné chvíle pospolitosti a nadšení. Dokázali jsme společně připravit náročnou, ale důstojnou ukázkou toho, že Sokol jde kupředu, že je spolkem 21. století.

Čelo slavnostního pochodu, Lesonice, 15.6.2019

Podobně jako naši předkové i my jsme se dokázali sjednotit a podařila se dobrá věc. Za sebe si přeji, aby nám slušnost, nadšení a pospolitost mezi lidmi v našich obcích vydrželo i do let následujících.

Děkujeme i všem sponzorům, kteří pomohli k realizaci této náročné akce, zejména pak Jihomoravskému kraji, který významnou měrou podporuje opravu sokoloven a společnosti ČEZ, která finančně pomáhá nejenom sportovním organizacím, ale i cílenému rozvoji a podpoře zajímavých projektů v regionu. Poděkování patří také obci Lesonice za dlouhodobou finanční podporu, České obci sokolské, společnosti ValdaStav, AGRO družstvo Petrovice a spoustě dalších laskavých podporovatelů. Děkujeme i kapelníkovi skupiny Fantazie Jiřímu Švábovi.

Sokol není jen o sportu. Sokol vychovává, vzdělává, rozšiřuje obzory a vytváří životní hodnoty. Pro některé z nás je Sokol životní styl, postoj k životu a cesta. Cesta, po které kráčíme již sto let, cesta, po které dnes vedeme své děti. Člověk má vědět, že vše má nějaký řád a smysl, má vědět, kde jsou jeho kořeny a toho si vážit.

Věříme, že myšlenka SOKOLSKÉHO hnutí v našich obcích přetrvá i po další generace.

*Článek napsal Petr Příkazský
Jaroslav Pavlů, starosta T. J. Sokol Lesonice*

Ženy a děti ve slavnostním pochodu, Lesonice, 15.6.2019

Slavnostní nástup na hřišti za Sokolovnou, Lesonice, 15.6.2019

Sestava ženy, Lesonice, 15.6.2019

Petrovické a lesonické ženy s dětmi při nástupu, Lesonice, 15.6.2019

Smíšená sestava cvičenců z Lesonic a Petrovic, Lesonice, 15.6.2019

Sestava z otevření petrovické doškové chaloupky , Lesonice, 15.6.2019

Sestava nejmenší děti, Lesonice, 15.6.2019

Sestava muži, Lesonice, 15.6.2019

Vystoupení mažoretek, Lesonice, 15.6.2019

Cvičenci – muži, Lesonice, 15.6.2019

Cvičenci – ženy, Lesonice, 15.6.2019

Slavnostní odhalení pamětní desky Aloise Švarce na čelní zdi lesnické Sokolovny, 15.6.2019

Večerní program v Sokolovně, Lesonice 15.6.2019

XIII. ALOIS ŠVARC – LESONICKÝ TYRŠ

Alois Švarc (*19.6.1884 Míšovice †17.4.1968 Chrlice)

pokrokový učitel, vlastenec, divadelní ochotník, včelařský odborník, vyhledávaný řečník, zasloužilý sokolský pracovník. Pro lesonické Sokoly je významnou a klíčovou osobností. Na jeho popud byla založena Tělocvičná jednota Sokol Lesonice a má velké zásluhy i na postavení zdejší sokolovny.

Narodil se 19. června 1884 v Míšovicích (Nispitz) u Hostěradic na čp. 43 jako druhorozený syn hospodského Filipa Schwarze a Anny rozené Katolické. V hostěradické matrice je zapsán jako Alois Franz Schwarz, česky psané příjmení Švarc používal po převratu. Se svým o čtyři roky starším bratrem Janem strávil Alois v míšovické obecní hospodě, kterou měl jeho otec v nájmu, jen první roky dětství. Možná právě ranné dětství strávené v čistě německé vsi ovlivnilo Švarcovo vlastenecké cítění v jeho dalším životě. Do první třídy začal chodit v září 1889 do německé obecné školy v Hostěradicích. Jeho další školní léta byla spojena s návratem rodičů do Ivančic, odkud rodina Schwarzových pocházela. Ve druhé třídě od 27. října 1890 přestoupil do české obecné školy v Ivančicích. V Ivančicích dále navštěvoval v letech 1896-1899 měšťanskou školu chlapeckou na Komenského náměstí. Na měšťanku v Ivančicích vzpomíná na několika stránkách v Památku měšťanských škol v Ivančicích 1872-1932, vydaném na paměť šedesátého výročí trvání škol.

Po dokončení měšťanské školy nastoupil ve školním roce 1899/01 na c.k. Český ústav ku vzdělávání učitelů v Brně Na Pořící. Ke studiu na učitelském ústavu mu bylo poskytnuto státní stipendium výši 300 korun, přičemž se zavázal učit na českých obecných po dobu šesti let. Zkoušku z dospělosti pro školy obecné s českou vyučovací řečí vykonal 14. července 1903 na učitelském ústavu v Brně. Ze 17 předmětů maturoval za výbornou ze čtyřech předmětů: pedagogiky, z dějepisu a nauky o ústavě, hry na housle a tělocviku. Z ostatních předmětů byl hodnocen chvalitebnými známkami. Bohužel se nám nepodařilo dohledat a ověřit, ale lze předpokládat, patrně v době studií na tak vlastenecké škole, jakou český učitelský ústav byl, se Švarc poprvé seznámil se sokolskými myšlenkami. Se sokolstvem se však mohl setkat i dříve, je možné, že začal cvičit již na měšťanské škole v Ivančicích. Zdejší tělocvičná jednota byla založena v roce 1887.

Po absolvování učitelského ústavu nastoupil v září roku 1904 na své první učitelské místo na trojtřídní obecní škole v Biskupicích. Zde se seznámil se svou budoucí celoživotní partnerkou Hedvikou Sapíkovou, dcerou lesního Františka Sapíka z biskupické hájovny. Po krátké známosti byli dne 17. srpna 1908 oddáni v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ivančicích. Na obecné škole v Biskupicích odučil svých prvních deset let své učitelské praxe.

Řídícím učitelem v Lesonicích

Dne 27. ledna se 29letý bezdětný učitel s manželkou Hedvikou nastěhoval do školního bytu v Lesonicích. Vyučování v novotou zářící právě dostavěné obecní jednotřídní škole bylo mladým řídícím zahájeno již druhého dne 28. ledna 1913. Učitel Švarc, který na školu nastupuje plný ideálů, se na první straně lesonické školní kroniky slavnostně zavazuje: *Pokud bude v mé moci, chci k tomu ze všech sil přispěti, aby nová škola splnila všechny naděje, jež se k ní upínají. Jak se mně a nástupcům dilo podaří, rozsoudí potomstvo.* Po zkušební době pěti měsíců byla škola dne 22. června toho roku slavnostně předána svému účelu. Moderně smýšlející učitel byl pro Lesonice a okolí nositelem pokroku. Dokládají to dva příklady.

Již v druhém školním roce zdatný organizátor a nadšený ochotník s dětmi nacvičil veselohru Mikuláš. Před vánocemi 21. prosince 1913 ji s dětmi představil početnému obecenstvu a pro velký úspěch musela být hra opakována. Možná již v této době tím byly založeny základy k slavné tradici lesonického ochotnického divadla.

V mimoškolní činnosti během roku 1914 učitel pořádal v rámci „protialkoholní akce“ v okrese jak v Lesonicích, tak okolních vsích v Bohuticích, Miroslavi, Rešicích a Horních Dubňanech přednášky se skioptikonem, jednoduchým promítacím přístrojem na diapositivy. Při té příležitosti byla 2. ledna 1914 uspořádána projekce i pro děti zdejší školy.

Včelařským odborníkem

V chvílích volna se pokrokový správce školy věnoval včelaření. Na školní zahradě k tomu účelu umístil dva včelí úly (včelíny), jak je patrné z dochovaného plánu školní zahrady z roku 1923 v archivu školy. Včelaření provozoval určitě již za svého působení v Biskupicích. Z dochovaných zápisů knínického včelařského spolku se dozvídáme více. V lednu 1913 nastoupil do Lesonic a již 18. května uskutečnil na schůzi ve

Vedrovicích přednášku pro členy Včelařského spolku pro okres Moravskokrumlovský se sídlem v Něm. Knínicích (zal. 1911) na téma: „O otázkách moderního včelaření.“ O měsíc později 20. července 1913 na schůzi včelařského spolku v Knínicích přednáší spolkový referent Schwarz „O nemocech včel“ a „O včelí pastvě a vysazování medonosných stromů“. Jednatel Jan Křeček mu ve zprávě jednatelské za rok 1913 děkoval za „poučné přednášky a obtížné cesty, které pro spolek vykonal“. Na schůzi včelařského spolku 22. března 1914 v Dobelicích přednesl A. Schwarz přednášku na téma: „Včelaření v jiných krajinách“. Za přednášku mu byl jménem spolku vzdán povinný dík. Po dobu války byla činnost spolku utlumena, ale již na první poválečné schůzi 30. března 1919 byl uznávaný včelař Alois Švarc zvolen za předsedu včelařského spolku s celookresní působností. Na Švarcův návrh bylo na chůzi 2. května 1920 v Knínicích schváleno podání memoranda všem poslancům politických stran na zřízení zemské školy včelařské v Bohuticích. Inicioval také pořádání poučných přednášek s vycházkami ke včelínům. Na Švarcův včelín do Lesonic se konala exkurze v první neděli v září roku 1924. Pro spolkovou knihovnu nechal vyvázat odborné včelařské knihy a časopisy. V čele včelařského spolku stál do svého odchodu z Lesonic v září roku 1928.

Sokolem již před válkou

V dostupných pramenech se nám zatím nepodařilo dohledat, ale je zřejmé, že Švarc byl sokolem již před válkou. Kdy se nadchl pro hlavní sokolskou ideu zdárného rozvoje ducha i těla, se můžeme jen domýšlet a dedukovat. Cvičil snad již v době školních let v Ivančicích a s velkou pravděpodobností vstoupil do Sokola v Brně v době studií na učitelském ústavu. Po svém nástupu do Lesonic nejspíš chodil cvičit do nejbližší činné tělocvičné jednoty v sousedních vsi Bohutice, kde byla sokolská pobočka založena již v roce 1908 a Sokol zde měl mnoho příznivců. Je pravděpodobné, že zde mohl mít i své spolužáky z učitelského ústavu. Mohl jím být bohutický cvičitel František Hejný, který učil ve školním roce 1910-11 i na obecné škole v Petrovicích. Na Švarce zřejmě silně zapůsobilo výchovné zaměření Sokola namířené k posílení tělesné zdatnosti, charakterové pevnosti a mužného sebevědomí. Svou roli mohla sehrát i skutečnost, že byl Švarc podobně jako zakladatel Sokola Miroslav Tyrš malého vzrůstu. Měřil jen 169 cm.

Vyvrcholením sokolské tělocvičné činnosti byly všesokolské slety, kdy se jednou za šest let sokolové všech věkových kategorií představili

divákům při veřejných cvičeních. Každý všesokolský slet doprovázel také bohatý kulturní a společenský program. Slet měl v členech Sokola „skovat věrnost“ k sokolství. Poprvé se Švarc na stránkách lesonické školní kroniky zmiňuje o sokolech právě ve zmínce o všesokolské sletu v Brně v Králově poli v roce 1914: *V červnu bylo Brno svědkem velkolepých slavností národních. Konal se v Brně Slet sokolský. Za obrovské účasti Čechů ze všech oblastí počaly sletové slavnosti hlavní v neděli 28. června.* Bohužel dosud největší sokolská akce na Moravě byla z úřední moci nekompromisně ukončena. *Již za cvičení žen trousily se neurčité pověsti hrůzného obsahu, jež došly svého potvrzení zdrcující zprávou, že následník trůnu a jeho choť byli v Sarajevě zabiti. Slet byl přerušen a účastníci v chmurné předtuše se rozjžděli. Co se dále bude dít, je v rukou Osudu.*

Vojín c.k. armády

Po sarajevském atentátu následovalo vyhlášení války a posléze všeobecná mobilizace. Také Švarc byl povolán vykonat svou brannou povinnost. Do školní kroniky 15. července 1915 zapsal s notnou dávkou sarkasmu a obav: *Při přehlídce v listopadu 1914 byl jsem uznán neschopen, dne 16. června 1915 při druhé přehlídce už jsem schopen. Tož půjdu též „šířit slávu zbraní rakouských“. Snad se vrátím.* Od srpna 1915 byl nasazen na východní frontě jako jednoroční dobrovolník dolnorakousko-moravského c.k. 24. pěšího zeměbranceckého střeleckého pluku. Vojenskou službu vykonával téměř tři roky, do května 1918, kdy byl vojenské služby zproštěn, na 12 měsíců neschopen polní služby a vrátil se učit zpět do školy v Lesonicích. Do kroniky napsal: *Je mně úzko, když se dívám na vše, co vojna u nás zavinila. Vnější i vnitřní stav školy je zanedbán, mnoho dobrých hochů již se nevrátí, moji odchovanci v hostinci holdují pití, kouření a kartám. To je výsledek mojí práce? Tož mohu začínat zase znova, zase znova do práce – noviny, knihy, zpěvy, divadlo, Sokol.*

Z války se Švarc vrátil, byť byl jako *politicky podezřelý u vojska poznačen*. Ani řádkem se nezmiňuje, jak a kde válečná léta prožil. Ve vojenském historickém archivu je dochovaný Švarcův kmenový list. Za velmi přínosné hodnotíme Švarcem později zpracovaný a do školní kroniky sepsaný jmenný seznam všech odvedených mužů z Lesonic, seznam padlých a seznam legionářů. Pořídil a potokům tak zachoval cenný historický pramen.

Volněji se u nás dýše

Vyhlášení Československé republiky přijal s neskrývaným nadšením a zadostiučiněním. Naplnily se tak sokolské národní ideály, k nimž jako člen Sokola svou činností přispěl. Do kroniky zapsal: *Dnes už daleko volněji se u nás dýše, prapory červenobílé opouštějí svoje skrýše a kde se pojednou ty zrádcovské trikolory vzaly? Ještě večer jsem sundal poslední rakouské „veličenstvo“ a obrátil obličejem ke zdi. A jakou radost jsem při tom měl. Vyučování jsme začali písněmi – hymnami Kdo domov můj? a Hej, Slované!. Teď už je beze strachu můžeme zpívat ... Dnes už možno je o všem volně psát. V osadě naší nebylo snad ani 20 lidí, kteří by byli přáli vítězství zbrani rakouským. Mnozí a mnozí otevřeně své mínění protirakouské dávali najevo.*

Oslav vyhlášení samostatnosti se zúčastnil v Brně i v Moravském Krumlově. *Ve čtvrtek nedočkavě jedem do Brna ke zdroji radosti. Všude na nádražích trikolory, orlíčci a německé nápisy zmizely. Brna bych nepoznal, jak vše navleklo na sebe český úbor. Ze všech očí září zvěst, že svobodni jsme.*

3. listopadu jedeme do Krumlova na národní slavnost. Jede nás několik povozů ověčených. Na prvním voze „zelená garda“ pod zeleným hedvábným praporem. Mne vzali hoši mezi sebe, však duchem jsem beztak k nim patřil. V Krumlově hlava na hlavě, před Tůmovým balkonem Dr. Kopřiva, předseda Národního výboru, adresuje na hlavy Němců a Habsburků proudy vášnivých slov. Po slavných promluvách jsou vojáci po Krumlově a shazují tabulky německé z rohů i obchodů. Je konec krumlovského němectví.

V neděli 15. listopadu měl Švarc přednášku o národní svobodě v Bohuticích v přeplněném hostinci. Nepřekvapí, že se záhy po převratu přejmenoval z německého Schwarz na česky psané Švarc a od 28. října 1918 se tak zásadně podepisuje ve všech dochovaných materiálech.

Radost z vytoužené samostatné republiky šla u Švarce ruku v ruce se štěstím rodinným. Teprve po 11 letech manželství se Švarcovým 10. listopadu 1919 v ivančické nemocnici narodil syn Vladimír. Švarc do školní kroniky zapsal: *Nemohu nevzpomenouti radostné události ve zdejší škole. Podepsanému narodil se republikán Mirek. Zapsán je v civilní matrice jménem Vladimír. Necht' je z něho jednou dobrý republikán.* O dva roky později v srpnu 1921 s neskrývanou radostí zapsal: *Zaznamenána opětně domácí událost. Dne 6. srpna narodil se podepsanému druhý syneček Zdeněk. Připojuji opětně přání, aby též on vyrostl k ozdobě vlasti.* Bohužel o Švarcových synech se nám zatím nepodařilo dohledat další

informace a je i otázkou, zda se jeho synové dožili dospělosti. Jiní Švarcovi potomci nám zatím nejsou známi. V pátrání budeme pokračovat.

Sokolem v lesonické jednotě

My učitelé máme teď na starosti dvoje, totiž školu přivést k největší dokonalosti a uvědomění občanstva povznést. Činíme tak ze všech sil. Jdeme nové době vstříc. U nás pořádáme lidové přednášky ve škole. Dne 9. února měli jsme ustavující schůzi Sokola. Přihlásilo se 28 členů.

Ustavující schůzi Sokola svolal Švarc do lesonické školy na sobotu 8. února 1919. Zápis do školní kroniky psal vždy retrospektivně jednou za rok a spletl si den v datu založení.

Vazbu na jednotu v Bohuticích dokládá, že v prvním roce byla zdejší jednota pobočkou bohutické jednoty, po roce však zažádala o samostatnost. Jednota byla začleněna do župy Jana Máchala, která vznikla v roce 1925 ze župy Rastislavovy, založené roku 1892.

Švarcova činnost v době jeho působení v Lesonicích po převratu si zaslouží náš obdiv. Dobrovolná sokolská práce mu musela vyplnit veškerý volný čas. V prvních letech Sokola zastává několik funkcí, byl jednatel, vzdělavatel, kronikář, knihovník, archivář. A úplně v začátcích lesonické jednoty i náčelník a ve škole cvičil žactvo i dorost. Své dobrovolně převzaté povinnosti plnil se sokolskou samozřejmostí a skromností. Vytížen byl také na úrovni sokolské Župy Jana Máchala, kde byl po celá 20. léta okrskovým důvěrníkem, v roce 1923 II. župním náměstkem. Jako důvěrník i vzdělavatel jezdil do jednot na dozory, organizoval veřejná cvičení, Husovy oslavy, okrskové podniky a spojoval jednotlivé jednoty se župou jako člen župního předsednictva.

Okolní jednoty vyrostly v popřevratové euforii roku 1919 jako houby po dešti. V našem okolí bylo během toho roku založeno sedm jednot. Z původních tří předválečných (Krumlov, Bohutice, Skalice) se krumlovský okrsek ustálil na počtu 14 jednot. Švarc žil Tyršovým heslem Věčný ruch, věčná nespokojenost. Vypadá to, že se nezastavil.

Švarcovo nasazení bylo řízeno sokolským přístupem „jenom práce všech vede ku zdaru, postoupili jsme hodně kupředu, pracujeme více a výsledky budou o tolik větší, oč bude větší úsilí.“ Jako vzdělavatel konal ve své jednotě přednášky, nacvičoval divadla, organizoval sokolská veřejná cvičení, psal do Hlídky sokolské v nezávislých regionálních novinách Zájmy lidu, které vycházely v Národní knihtiskárně v Moravském Krumlově. Občas napsal příspěvek i do župního věstníku Tyrš.

V zápisech výborových schůzí Sokola můžeme zaznamenat, že přibývá zápisů, ve kterých si Švarc ztěžuje na *liknavost členstva, které mnohem víc holduje zábavám pochybného rázu nežli cvičení*. Opakovaně se na schůzích jednoty projednává vyloučení těch, kteří nechodí pravidelně do cvičení. V prosinci 1921 si na výborové schůzi ztěžuje na nezdar ve cvičení mužů a dorostu. *Nadřeme se se žactvem a dorostem a jen je trochu vycvičíme, tak přestanou chodit*. Dobrý život v jednotě spočíval právě na pravidelných cvičeních ve všech složkách a na to Švarc dbal především. Při otevírání sokolovny v Rakšicích v srpnu 1922 sestry a dorostenky na jeho výzvu nenastoupily a odešly z průvodu. Sestrám bylo vytknuto jejich nesprávné počínání, které je *hanbou pro celou naši jednotu*. Ze zápisů cítíme, že se Švarc ve svých postojích radikalizuje a nejspíš svým direktivním přístupem mohl i odrazovat. Na druhou stranu, sokolství stavělo na tom: *že se podrobujeme kázni dobrovolně a proto bezvýhradně*. Švarcovi se sokolská činnost stala cílem nekompromisnosti v sokolských zásadách – organizovanost, ukázněnost a připravenost. Není divu, že musel narážet na nepochopení.

Paže tuž, vlasti služ!

Švarc měl Tyršovými slovy „jasný úkol, směr a cíl“. Tou metou a vizí byla vlastní tělocvična, tedy vlastní sokolovna se sálem s jevištěm a se sborovnou, kde bude umístěna knihovna a čítárna. Vize jasná, ale pro malou venkovskou jednotu představovala velké sousto. Od roku 1922 Švarc napne všechny síly a jeví se, podle dostupných pramenů, že jeho role v otázce vlastní sokolovny byla naprosto zásadní. Dne 9. dubna 1922 Sokolové za hotové zakoupili od Rudolfa Kinského parcelu 67/2 za 4 tis. Kč, což vycházelo cca 80 Kč na člena. Projekt na stavbu byl zadán zednickému mistru Janu Herfortovi z Moravského Krumlova. Švarc je podepsán jako jednatel na návrhu projektu. Uskutečnění stavby nešlo tak rychle, jak by si Švarc představoval, ale během dalších dvou let se ke stavbě přistoupilo.

Na valné hromadě 13. ledna 1924 podává Švarc jednatelskou zprávu: *Všech podniků jsme se zúčastnili, všechny povinnosti jsme splnili, všechny příspěvky máme zaplacený. Nic nám nechybí, máme výborné pracovníky, jen tělocvična chybí. Nepřál bych si nic jiného jen abychom příští valnou hromadu již konali ve svém domě*.

A pak to šlo ráz na ráz a během čtyř měsíců roku 1924 byla sokolovna svépomocí postavena. Bratři a sestry byly vyzváni k odpracování své

pracovní povinnosti. Byly stanoveny dny v týdnu, kdy byly povinni pomáhat při samotné stavbě. Do zápisů Švarc neopomněl zdůraznit: *Když by se někdo zdráhal pracovat, bude líp, když nebude členem Sokola.*

Slavnostní otevření sokolovny spojené s veřejným cvičením 17. srpna 1924 bylo velkým svátkem a Švarcovi zadostiučiněním, že když se chce, tak to jde. Náklady na stavbu sokolovny vyšly cca na 80 tis. Kč.

Na valné schůzi 31. ledna 1926 pronesl projev: *Nač nesmíme zapomenout? Co je účelem Sokola? Povznášet mravní a tělesné síly národa československého. Čili jedním slovem: vychovávat. Ovšem vychovávat lze jen toho, kdo o to stojí. Vytýká se mě, že si počínám moc přísně. Mnozí členi se nedovedou do očí postavit a jen po straně rejpají a brojí. Poslouchání cizích, kteří jsou mnohým členům evangeliem, svým nevěří a hledají nějaký postranní cíl.*

Názorové neshody vytvářely ve vedení sokola napětí. Starostovi Františku Slámovi byla vyslovena nedůvěra. Po hodech roku 1926 odstoupil i místostarosta Štěpán Sobotka. Při přípravách na veřejné cvičení je na pozvánce zdůrazněno, že účast je nutná, aby se rozvrhla práce o veřejném. *Nedostaví-li se většina členů, nebudeme raději veřejného konati. Několik bratří a sester nebude se dřít za všechny.*

Antiklerikál

Nejspíš již v době studií v Brně na učitelském ústavu se dostal do společnosti módní vlny tehdejších „volnomyšlenkářů“. Jejich heslo „ pryč od Říma“ mohlo radikálního Švarce velmi oslovit. Oddavky v roce 1908 ještě proběhly v kostele, ale záhy po převratu, dne 11. července 1919 Švarc pro ateistické přesvědčení vystoupil z katolické církve. Do školní kroniky správce školy výmluvně napsal: *My už se přestali ve škole modlit hned 29. října 1918. A pan farář dne 4. listopadu nesměle prohlásil, že ještě postaru jde vyučovat náboženství.* Hostěradický děkan Švarcův rozchod s církví neopomenul dopsat do poznámky ke křestnímu matričnímu záznamu.

Mezi zdejším zbožným venkovským obyvatelstvem si Švarc vysloužil nálepku bezvěrce a odsouzení zejména ze strany faráře. Mezi lidem se říkalo, že snad měl zapláceno za každou získanou duši – nicméně je fakt, že ve zbožném kraji kolem Petrovic udělal takovou propagandu, že strhl spoustu lidí. Jeho příkladu následovalo deset lesonických občanů a z Petrovic Jan Fiala z č. p. 27. Náboženské vyznání se uvádí ve sčítání lidu z 15. února 1921.

Švarcovy nekompromisní proticírkevní postoje se odrazily také v činnosti samotné sokolské jednoty. V zápisech z výborových schůzí se řešily 20. srpna 1921 dva případy nesokolského jednání členek Sokola. M. Jelínková se účastnila pouti v Hlubokých Mašůvkách a při hasičské zábavě prodávala odznaky s německým pozdravem „Gelobt sei Jesus Kristus“, což budilo všeobecné pohoršení. Švarc prosadil, že byla z jednoty vyloučena. Terezie Kohoutková se také zúčastnila pouti do Mašůvek, ale omluvila se *že je to více méně projev klerikalismu, třeba že ona se účastnila neúmyslně a jen jako by šla na nějaký výlet.*

Dopad na dění v jednotě mělo i rozhodnutí starosty Sokola Františka Slámy z č.p. 47. Když se 37letý František Sláma rozhodl v červnu 1926 oženit, vstoupil zpět do katolické církve. Na Švarcův návrh mu po tomto rozhodnutí byla jako starostovi Sokola vyslovena nedůvěra, na kterou Sláma reagoval svým odstoupením z funkce.

S konzervativním petrovickým farářem Arnoštem Svobodou byl Švarc pro své antiklerikální postoje a propagaci kremace jako způsobu pohřbívání v nepřátelství, které přerostlo ve vzájemné antipatie. Trnem v oku byla i skutečnost, že se sokolovna stavěla hlavně o nedělích, která je pro katolickou církev dnem odpočinku. Když se později vyhrotily spory s lidoveckým vedením obce, přispělo to nejspíš k Švarcovu rozhodnutí z Lesonic odejít.

Odchod z Lesonic

Vyhrocené vztahy s obcí, neshody v sokolských řadách, do toho vysilující práce ve škole. Prohlubující se antipatie s petrovickým farářem. Švarcovi bylo 44 let, měl dva malé syny a asi se dostavily i zdravotní problémy. V únoru a březnu 1928 si správce školy musel vzít ze školy zdravotní dovolenou. Úlevu ze zdravotních důvodů nejspíš využil k přípravě na zkoušky způsobilosti pro školy měšťanské, kterou vykonal v dubnu téhož roku. Nejspíš v něm již delší dobu zrál rozhodnutí k odchodu.

Na stránkách školní kroniky Švarc v posledním zápise z 31. srpna 1928 napsal:

Loučím se se školou i obcí těžko, neboť příliš jsem zde zakotvil. Odcházím z několika důvodů. Z nejdůležitějším je, že zdravotně mne zmáhala práce na zdejší škole, které po restrikci na neurčito zase se stala jednotřídní. A ku vyčerpávající práci školní přistupovala neméně vyčerpávající práce mimoškolní, jíž jsem si vrchovatě nakládal.

Na konci svého působení musím zodpovědět otázku, pokud jsem splnil co jsem si před 15 lety umínil vykonat ve zdejší obci. Jsem si dobře vědom, že nevyplnil jsem svého úkolu dokonale a že můj život a konání nebyl bez velikých chyb.

Ale mohu jedno říci, že nikdy jsem neměl na mysli svého prospěchu osobního, ale že veškerá moje práce měla jediný cíl, jímž bylo blaho mých svěřenců, prospěch obce a národa. A vůdcem byla mně láska k dětem a občanům. A že jsem štěstí svého života hledal a našel v usilovné práci ve škole i mimo školu, to je, co mohu uvést jako odpověď na otázku, jak jsem splnil svůj úkol.

Je s podivem, že se za 15 let působení v lesnické škole nedochovala jediná školní fotografie, na které by byl řídící Švarc. Věřím, že se ještě v nějaké pozůstalosti mezi lesnickými objeví.

V září 1928 se Švarcovi odstěhovali do Ivančic do domu po rodičích v Široké ulici č. 111 vedle nemocnice (dům byl v 60. letech zbořen). Švarc nastoupil jako odborný učitel chlapeckých měšťanských škol na Komenského náměstí, jeho žena Hedvika na místo učitelky, později ředitelky v mateřské škole. Kromě toho učil i na všeobecné živnostenské škole pokračovací v Růžové ulici. Od roku 1931 převzal jako odborný učitel vedení učňovské nedělní besídky při živnostenské škole. Z doby jeho působení na ivančické měšťanské Jubilejní škole T.G.M. Na Brněnce jsou dochovány dvě popsané fotografie s učitelským sborem. Díky nim jsme identifikovali Švarce na sokolských fotografiích z doby jeho působení v Lesonicích.

Co bylo dál? Jaký byl další životní osud učitele Švarce? I v Ivančicích byl nadále činný v Sokole. Vedl vzdělávací odbor, který pod jeho vedením vyvíjel značnou aktivitu, do roku 1938 zůstal v předsednictví Župy Jana Máchala jako okrskový důvěrník. V době druhé světové války nám stopy po Švarcovy mizí. Ze školství odchází do penze nejspíš v polovině válečných let. Jak prožil následujících dvacet let zatím netušíme. Víme jen, že zbytek života prožil v Ivančicích. Z trvalého pobytu v Ivančicích byl odhlášen v prosinci roku 1967. Poslední měsíce života strávil v Ústavu sociální péče v Chrlicích, kde 17. dubna 1968 ve věku 84 let zemřel na zánět plic. Jeho kremace na ústředním hřbitově v Brně se konala 23. dubna 1968. Podle záznamů Správy hřbitovů byl popel zesnulého Aloise Švarce rozptýlen na loučce č. 2 na Ústředním hřbitově v Brně dne 8. srpna 1980.

Sokolský nekrolog

Z řad našich odešel dobrý bratr Alois Švarc, řídicí učitel v Lesonicích, později učitel v Ivančicích. Byl z těch, kteří prakticky prováděli heslo Masarykovo, že třeba národu práce tiché, takové, jíž se každý vyhýbá. A té nakládal si vrchovatě, navzdory svým letům a své nemoci. Jak opravdově žil své sokolství, o tom svědčí i to, že rozešel se hned po převratu s římskou církví a ustanovil, aby bylo tělo jeho ohněm stráveno. (dle Švarcova nekrologu Františku Hejtmánkovi z Němčic, věstník Tyrš 1923, s. 6.)

Pamětní deska

Alois Švarc věnoval lesonickým Sokolům podstatnou část svého života. Zanechal po sobě mnoho své práce, mnoho dokladů příkladné obětavosti pro sokolskou myšlenku. Díky jeho přístupu a osobnímu nasazení se podařilo postavit zdejší sokolovnu. Zaslouží si, aby nebyl lesonickými zapomenut. Dne 15. června v rámci oslav 100. výročí založení TJ Sokol Lesonice mu byla na čelní zdi sokolovny odhalena pamětní deska.

Eva Grunová

Použité prameny a literatura

Prameny:

Knihá zapisů o schůzích TJ Sokol v Lesonicích 1919-1927 (opis pořízený Aloisem Sobotkou), OÚ Lesonice

Kronika obce Lesonice 1936-1981, SokA Znojmo, fond: Les/I., sign. K-I-48.

Školní kronika 1912-1988, Základní škola Lesonice.

Školní kronika 1988-dosud, Základní škola Lesonice.

Protocollum domesticum tom. II. Farní kronika od r. 1912 – dosud, Farní úřad Moravský Krumlov.

Protokol Včelařského spolku v Něm. Knínicích (rukopis poskytl Petr Příkazský)

Archiv města Brna

fond M 7 Státní mužský ústav učitelský, Poříčí 5, Brno 1870-1948, inv. č. 118, 123, 128, 133, 480.

Moravský zemský archiv Brno:

fond B 26 Policejní ředitelství Brno, Sokolská župa Jana Máchala, karton 3227.

matrika narození 1871-1891, Hostěradice 13758, f. 212.

matrika oddaných 1879-1919, Ivančice 1244, f. 171.

Okresní státní archiv Znojmo:

fond Berní úřad MK/ BÚ, Lesonice č.p. 82.

fond ONV Mor. Krumlov, spolkové záležitosti, karton 102.

fond OÚ Mor. Krumlov, sčítání lidu 1921, karton 465, inv. č. 591

Okresní státní archiv Třebíč:

fond Národní škola Biskupice, inv. č. 62, 85.

Vojenský historický archiv Praha

Kmenový list Aloise Schwarze

Použitá literatura:

Bartoš, J. - Schulz, J. - Trapl, M.: *Historický místopis Moravy a Slezska v letech 1848-1960, sv. IX., okres: Moravský Krumlov*. Ostrava 1984.

Chytilův adresář Československé Republiky. Praha 1924.

Gruna, B.- Grunová, E.: *Lesonice u Moravského Krumlova*. Lesonice 2013.

Tyrš: věstník sokolských žup na Moravě a ve Slezsku 1911-1948

Výroční zprávy sokolské župy Rastislavovy za rok 1921-1924

Výroční zpráva sokolské župy Jana Máchala za rok 1925-1947

Zájmy lidu: nezávislý týdeník 1923-1928

A. Schwarz na VII. Všesokolském sletu v Praze 1920

Učitelský sbor v Ivančicích - šk. rok 1931/32 - foto červen 1932

Jdeme nové době patří. Její st' nejsou prarodou
klary, její nevěstí republiky dlouhého trvání.

Lesnice v srpnu 1919.

Švarc,
oprávce školy.

Švarcův rukopis a podpis ze školní kroniky

III. Měšt. šk. chlapecká, šk. rok 1930/31
Učitelé zleva: Schlegel, Mikša, Říha, Jahoda, Švěda, Švarc, Sedláček

Lesonické hody 2019 v obrazech

Stejně tak jako v minulých letech budeme i v roce 2020 pořádat Tříkrálovou sbírku.

***Děkujeme Všem lidem dobré vůle
za jejich podporu!***

K+M+B+2020

XIV. PLÁN AKCÍ NA ROK 2020

Srdečně zveme všechny občany Lesonic!

Leden

Tříkrálová sbírka
Ples SDH

Únor

Dětský maškarní karneval
Divadlo (Lesonická ochotnická společnost)

Březen

Divadlo (Lesonická ochotnická společnost)
Vítání občánků

Duben

Rybářské závody
Pálení čarodějnic

Červen

Dětský den

Srpen

Tradiční lesonické hody

Září

Rybářské závody

Říjen Lampionový průvod

Listopad

Lesonická ochutnávka

Prosinec

Vystoupení žáků ZŠ Lesonice u vánočního stromu

PF 2020

Vážení spoluobčané,
přejeme Vám klidné vánoční svátky
a do nového roku pevné zdraví, štěstí a životní pohodu!

Zastupitelstvo obce

